خطی - فهرست شده
۸۲۵۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب نصاب الصبیان

مؤلف ابونصر فراهی

موضوع

شماره قفسه ۳۲۶۴

۱۸۵۲

شماره ثبت کتاب

۴۹۲۱۹
۱۱۸۴

کتابخانه مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی
۱۰۲۴۲
فیلم ... سی تاسیس ۱۳۷۲

بازرسی شد
۶ - ۳۲

بازدید شد
۱۳۸۲

بسم الله الرحمن الرحیم

ربنا حمد توحید الهی

جنبی کوید او نضرالهی

حسد حاند وحفد حاسد ملحرکة

الشمال النحل الدقیق تحرکت الشمال النحل الدقیق

لحن بضیان نه بلیغ از تعلم لغة عرب و غیره

میافتد با شعار فارسی چون خوش

امد ن شعر بر طبعهای موزون مزه نمیدهد

وتعلم لغة

چه گفتی یکرایه دلربای

الهست والله وحسن خدای

دلیلست هادی نولو همنای

محمد ستوده امین سنوده

بقرآن شناگفت و پیر خدای

صحابه است یاران و آل اهلبیت

لسا سلام دیلست از آنبیای

بسما اسمان ارض ضیای

محل و مکان و منجا ست

سقر دوزخ نار و آتش ولی

جه جنة بهشت آخرت آنسای

ریه شش قفا جین و جبهه دی

فخذ الفخذ یا شنه جلد یا

شفه لب لسان جمه زبان فم دهان

بد و جبان ست دی خلق قوم نمای

فرس سب و ظل استر و بیخ بن

لجوا شتراست وچیز دیگر

رجل مرد و مرین زوج جفت

غنی مالدار است و مسلمی

ولی ضد خصلت بزمانای

دنات است دکا دزغن انجوش

جویلبوع جیشمه است

تعلم بیاموز و اعلم بدان

تترجم

تترجم بیاموزد ترجمه

تکلم سخن گو تکرم بخش

ترحمه ببخشاد استحباب

هدی یعنی کذب بزه دروغ

عفیف مصون و ورع پارسا

بلد کوه و اشهر دن اشهر ما

دکره تذکار طاق انطاق تاق

ثمن چیزها بها بها شتنی

نکاه در نکی زیرکی عقل رایی

القطعة الثانی فی بحر المحبت

زهی بکلشن جانها سرشته روان
رخ تو در فلک دلبری مه تابان

مفاعلن فعلات مفاعلن فعلات

بلوی محبت تو این بحر را توخوش میخوان
ضیا و نور تو تابان روشنی افزا کران
فتی خفیف هجو ان سبک ثقیل کران

ذهب ذا استحدیدا هن و ایضا نیز

نثر

ثبوت است و بل و بود و بلی و آری
چیست در الفبا
عیون سوی حشم بلیدا ست کند
بود لوزی المئی نیز را
حقیق جویر قمیص و حریر
سزاوار ها کیر و اسخاذیر را
غفر نا و هیصم چه حرما سن شیر
صهه غریمه چه ان لیشن را
خرد را لفبا نهه ست بحر
تمر جهار دوم بهمنی عصر ست
نکاه در نکی

جعد و شکاف و نالبست ثلب ناقه پس

ست و افیل و حاشیه حشو اشتر ارجوان

القطعة الثانية في مجالة الوصل

ای غنچه یکی میانت جو موی در کمر

غنچه از رشک دهانت جو زبو بخکر

فاعلات فاعلات فاعلات فاعلات

خنبز از بحر رمل است و اجوان

جعد کردن نصیحه کبر انی لس

عیب یاران تلخ رو ترش نا دیدنم مبلوای تو

خمع طلبی میشه ما اوث شدی با نام کرک

فرض وجوه نام رفیق میدن امام خود

ذره دان یکباره آهن کوه دان یکباره نا

جوفه دان یکباره آتش قلزه یکباره جگر

القطعة الرابع فی بحر المحبت

وهی طاوت روبت کل هبشه بهار

قد تو دجمنصن سرو خوش رفتار

مفاعلن فعلات مفاعلن فعلات

تو خرجت ایو خرد و کی تکرار

مرلیو خیز لم استین و سبد ستا

چو ذیل دامن جامه انکه میزند

قطار جیب سر و دل ازار رخف

عنا دسازه جیر دل زمام مهار

مویلیه بلو و حصر و شهر و بعض

چنانکه معرکه لشکر انحصار

لیب عاقل و عمر و غنی غافل کولم

شفیق و دارد و مرد و رفیق صاحب یار

صحیفه نامه قلم خامه و اشکین کاغذ

خیاط محیط و سوزن خط و سیم سوز وفا

حدیقه باغ و چمن خوب و خوش شفتالو

سفرجل آبی تفاح سیب و مرمان نار

کثیر بیحد و آفرتمام ناوقص کم

شمار قلیل و نذر و لبیر اندک حسب

احد یکی عشره ده مأه صد اثنان دو

ثلاثه خمسی

ثلاث خمسی و سبع اربع اجهار

ولبک ستة و سبعة ثمانیة تسعه

هزار
شش است هفت و دکر هشت و نه جمله الف

چه بیت عشر بی بدان سبی
توان بدو از ان ثلاثین

چهار بعیر بچهل شصت و خمسین دار

سبعین
چو شصت ستین و هفتاد و باز

دکر ثمانین و تسعین ثلثمائه مبلغ

عقار و خوه و راح و مدام و قرقفی

ذلول او رام و سی خفته یا قطار ببداد

عوائم تیب و کالم عرب و سنو هردو نست

فرام برده بار یک تکه سنبه اناد

مراح جاه شتر بضی بست جای غنم

کیاسی دان و جار آن اهو و کفتار

خصیم دان و جوخه مؤلف است آخوار

علیقه توبره و شوا حوض آبخوار

الفظ الخامس فی بحر المحبت

بزیر در فتد خواطر ای هنرپرور

زبحر محبت ملکش سفینه ها کهر

مفاعلن فعلاتن مفاعلن فعلات

بخوان ز بعد وی این قطعه نوصفات

فریب سیر و خیم است اهو لیس آب

ولید طفل و بچه انعام و والده ما

رحم قرابت و هم اسنو سخت یا ماد

چنانچه صوف خز مالی و انیب بود

نصف همچو جمات را و مقنعه معجر

احاج و تلخ تفح پیمرد است املح الشوذر

فراطعون و ذیلیت صفه میز بکیر

لهب

شراره حنوه بود ملاح شواظ

زبانه فهم چه انکشت مادحا کستر

عجین خمیر و دقیق آبدن الحالة موس

شکر

ادام نانخورش و قند و سکر است

حرام شک و تضیاردم لجام لکام

عناب دوالی منطق نطاکی

رکاوته و کنز بود کنج و حرض خضاب

ستوقه سیسنبر و حلتیت آهنکر

شفاجر قلب و عادها رافتاده

خهقه جبه جهقه شطر اسوه تقلیسر

بکیم کنک و ذریعه وسیله رحلت

خطر

نزیف نبله شنبد شناس وجه

القطعة السادسة في بحر الرمل

ای کہ چشم شوخت از مستی دل عقلم ربود

بر زبانم نیست غیر از ذکر لبت کفت و شنود

فاعلاتُ فاعلاتُ فاعلاتُ فاعلاتُ

چونکہ دانستی کہ ایجز ملتشو آرزوست

مرح و ضرب ایجو بیضہ نخم برخود

چون عنب انکوره بتکانیم یزدی سرود

نبیکیت

اصفر و نافع جزر دلخم و فاسح

نخ او امراللہ

هست احضر سبز واضح تند و شرف کبود

نخ او هزار

جزو اخضر

دود کرم و نخ نحاس و جا بجوم بود

القطعة السابعة في بحر المجتث

جودل زپرده عشا ف برکشود اهنک

بیحر مجتث خوانند غزل بنغمه و چنک

مفاعلن فعلات مفاعلن فعلات

بلوی تا شود ت علم و دانش و فرهنگ

بسعال و نه سرعة شتابد بشدرنگ

قصیر دکوته و واسع فراخ و خیتی شک

هلال ما نواست قمر ا

شعاع او زهر و صنع حبه شکوفه و رنگ

اسنج شکسته سرو حبه لیتی و قرع کل

لنگ

اسل و اقطع اقطع سبوست دانی اعرج

قتیل و کشته و عظم استخوان ضبع لقا و

جوهند و دت و نمر بوذ ذات و خرسند ملنگ

غراب و زاغ و هزار اوی و بلبل کعیب

ولی حمامه و کبوتر کلنگ

جلایل حض قشیب بلدیع تاه فی شی بحیم همی حنه کمان مقالة حنلب

فصب ذی آمد طرح محکم و بیراغه غزد

چنانکه نخبات و مفلح اژدها نهنک

جوطایه طیبه شویه بدیه ام قری

جو بکه مکه شناسی صفا و مروه و سنک

فقاهه داکانی فلیسن طابع طلش

ذلیل خاد و عزیز اجنبی و قصد اهنک

القطعة الثامنة فی بحر التقارب

زشرم و خجالت سر اندر کل

زبیشک قوت سر اپای در کل

فعولن فعولن فعولن فعول

تقارب زبیخ کرد یله حاصل

تراب و رغام سر بخاک طین کل

وطی جا بکه کرم و زیر بیخ منزل

ده استنی در تاحتی هر یکیرا

بترتیب نامی است روشن نه مشکل

محلی صلی و تالی مثلی

جو مرتاح و عاطف خطی و مو میل

لطیم و سکیت او یهما مرحوی

فواد است قلب و جناح حشا دل

برین ده دو نی دیگر العاصل

بگی هست قاشور و دیگر منسکل

حصا است بنه باشد و حرض شش

بود مهر کره شتر بچه قرمل

لبخشش حمام است و آخر بچه

عسر ضتی اسان عویص است مشکل

القطعة التاسعة في بحر تقارب

ایا عارضت شک خوبی بنشد مرا

کرت در تقارب نوشته

فعولن فعولن فعولن فعول

بخوانخوبنی تو اینرا بهر صبحگاه

نمره موه حب دا نه وفی کاه

طریق سبیل و صراط است راه

صبی کودک شنج بیرولتی

دم حمد و طبنی اعسکر سپاه

غبی محی و مسا با مداد و شام

عشا وقت خفتن قلنسوکلاه

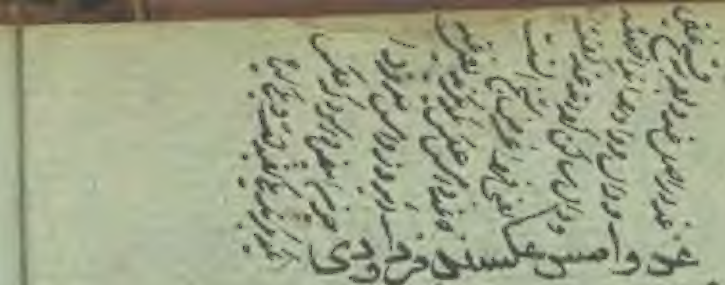

عو وامس علسنی فرد وی

جوابش سفید است او اسود سیاه

د نولیت و سجل است و دلو

رکتجب و بئر و فلیت جا

حاجر و ذات عقل فهیه خرد

حطا جرم و ذنب و عیب و گناه

حطب هیزم است و ضابحجب

فرو زنیه عقب و کلا دان گناه

مناص و ملجا بگاه پختن

ملاذ و معاذ است

حکم ملاذ و معاذ است ملجا پناه

حکم داری محکمه جا او

ولی بتنیه هجو شاهد گواه

دهاب و مجی رفتن و آمدن

سیاحت بکشتی سباحت شناه

فعیده جلبه طنبه رسن

رن و بعلو شوهر زنیه کلا

القطعة العاشرة فی بحر الخفیف

مر هوزان قاب قا

وزن بحر خفیف چنار زما

خوشتر از بحرها است بحر خفیف

اصل او وزن مثنوی لطیف

فاعلاتن مفاعلن فعلن گفتم اینت توان بیاموز

کل شیئ من الظریف ظریف

من وعن انا الی حتی تا نحن انثا وانما ما

انت کو کیف چون ام وا و یا

فی است و علی بود کین

نحن انثا وانما ما

انت لو کرحتی لحی لا انه

اینما هجو

انا چون انثی و انتی من

ما چه چیست من که وصح با

و لبس قبل پلبشی و بعد زلبس

لی ام ولی مر لنا ما را

صه مکوه مکن دع و ذرهما

له و لها انه و هلم بیاء

غیر و حرف طه کزا یضا نیز

و ته و تما و رب لبا

انت تو انت و نا و لی شها

اینما هجو حیثما هر جا

مژه ومند وازان زمان باز نیست

نم انجا وهیهنا اینجا

ذی هوی وهذه این زن

مرد را ذا ذوست با هذا

مژه ضعیف رفت نصف قدح

ظرفه نیا قبح نا نیبا

مهلا اهسته باش وها هاخو

قلما اندکی وبخ نیکا

القطعة العاشرة فی حب المحبت ومعنی ذکره

رخی پیای

رخی پیای تو خوبان نهاده روی نیاز

توجه سرو تو عشاق را عمر دراز

مفاعلن فعلات مفاعلن فعلات

بکوی محبت خوشخوان تو در مقام حجاز

رحا امید کرانست سوخ خار جوان

روانی ونصف عدلصوت حرس او

حضیض وغائر وغواست وجلد وهذه

یقاع ربوم وتلاست وبخور وهضبه

طعام خوردنی فی خبز در ملح نمک

ضمیر فکر چو اندیشه شعر و بحر و بیان

ندیم مسند و ندمای نیز هم بزمی شرم

رسیل هم ره و بعل و زن و بخجام راز

کلیم هم سخن اسرار فهم پیشه

قرین ندیم بود همدم و شریک ابناء

اکل هم خور و هم کاسه و سمی هم نام

رفیق یار موافق عشیر چه هم سان

القطعة الادب

رهی کشیده زابرو بها نو شمشیر

چو خنجر تو ابد بسینه پیوند

مفاعلن

مفاعلن فعلات مفاعلن فعلات

شعر صرف و سه لیت حارت دلها

هر بر و قصوره و حیدر است ما شیخ شیر

رقاد هجت خفقت سهاب

وافل و مانع سخی شفاء

حدیث چو ابیض وجه و ابه بالادب

چنانکه صاع و طوب بجود

عوج کجی حیر بچاه

حنا رنم و اجازه عدد فاعلن

بازنشسته و اوسطی بنظر فخر تمام

حسنی و ابانی فتحی و بدانی و شب

عموه بکوبام داد و خمو مزینب و شام

عام و حول حجه سال اسبوع هفته شهر ماه

سبت شنبه جمعه ادشنبه جمعه بای دام

جون احد یکشنبه اثنین و ثلثا و ربعا

هشت دو شنبه بسمچها شنبه

پنجشنبه خمیس و فی سبت تمام

بضع ان سنه تا بنه ثمر فی هلم شاما

ظلی و جمعتم بارا ن حبه سبا رمحت

جنت الماوی فردوس برین دار السلام

کلثم

کلثم خجسته دختر دهم پیغمبر است

و از کرد دهم دانی کلثم ثمانیست

مفاعلی مفاعلی فعلن

اخرب هیچ است اگر تعداد ابیات

بصم عتب و زینب جهارم و فاطمه

اینها همه چیست زنهای شریف است

نه خفت نبی که پاک بودند همه

خدیجه ام المؤمنین عایشه ام المؤمنین

با ام حبیبه حفصه بود و زینب

دختر خویلد دختر ابی امیه

میمونه صفیه سوده ام السلمه

فرزند نجفا اسم و ابراهیم است

پس طیب و طاهر از سر تعظیم است

عبد الله و طیب و طاهر از پسران آنحضرت اند

القاسم قبل از مبعث و ابراهیم بعد از هجرت متولد شد

یا فاطمه دریغا ام کلثوم

زینب منم از تو در این غم عظیم‌تر

چون بر سم از مضارع خود جمله را

تقطیع او چنین کنی و حال او بدان

مفعول فاعلات و فعلاتن و مفاعیل فاعلات

ای تبره از جمال تو خورشید آسمان

مولد وفات زده نبی و ابی نبه

دیگر مضاله انکه به بیت نبی نبه

تو با ندیده‌ای ز صبح و غم ایشان ندیده

تو دافع ضیره کبیشه مو مهیه

تو ربیع و اقبال موسی میدان

عالم بکن ز لزله اهل آسمان

بنجاول وقد سمع در عهد جدید

فتح ولی و بلیشی و تعرف جمعی

زخیبر ستد مصطفی هفت قلعه

حوالتی بداد انجا ملک سالم

کتیبه بود و نام جهیشتی انکه

موصی و نظا و سطیح و سلام

تو خشنی و لادغ است و لعبانی

جدری و هدد و حمال

ناخنی و حوه کاسر ضاغط

ضعف بنج شکسته نشرده

بازناهید و در سیم میراست

شمس بر چرخ چارم است مدام

همچو بر چرخ پنجمین بهرام

ششمین بر چرخ مشتری دان

هفتمین است خانهٔ کیوان

بازهشتم که ثابتاند آن

نهمین است آنکه حلهٔ دراوست

هفت کوکب که هست عالم را

کاه از ابنای نظام و کاه خلل

تمام

جمع و مفرد و مذکر و مؤنث و قراءت مضارع کرده

ظالمی علیه شکوه کله همه کله رای شما

غی و ضلالت کرهی نفس دشمنی عداوت

تلقا جهت قرانوی بیان ایت نشان

صالح نکو طالح بد کفه میله مدهن

الصفة الاخیرة فی المضارع مقول زبان نسوه زنان عاقلان

نوعیت از مضارع باز کنهای خبر

نقطیع او چو کردی کردد تو را ترتیب

مفعول و فاعلات مفاعیل فاعلات

ای مهرخ سیمین بر ای کامه رخ شکر لب

میزاب ناودان و ندانم شجر درخت

چون ملتجا پناه و ملک شه سریر تخت

کل و جمیع قاطبه جملهٔ اهمیه

این چهار لفظ معنی همه است

شطر است و نصف و نیمه و خط و بعض و بخت

فتا خبار و سلی چند مرد

بگردد

لکن

لفناع بود نه است اوانات و مناع درخت

فیجن شوب قوم و فند سیر و باد

دنا کجد قرع تراشد تیر و سخت

خدعه فریب صبر و شکیب جمالدر

دنی و لباس کسوه ضیون جحد و خطم تخت

سکر مستی و صحو بیداری

نصر و عونت و مظاهرت یاری

صبر و صفر و صحی صتین محکم

مظلم و داج و مدلهم تاری

ماة شب چهارده بود لخر طشی

هاله است دار سیاه چون آفتاب فخت

وهن و ذی هوست نجی بستی لبک

ذلت و ذلت هوان و هن خواری

ابتهال و خضوع و تضرع

واستکانت تضرع و زاری

قسم و حلف و یمین سوگند

ذمی و اهل ذمه زنهاری

یاس و هر مان قنوط نومیدی

چون لقطه بطالبی کانی

قرد کپی قطامه سگ آبی

حرفه بلشه

علو الاسفل پستی ذیل دامن قصر کوشک

جرم و بنیان و اساس اصل است
مقدم العین ست امو قی موق ساق ماق ساق
چون سر طراست مالوده مسمن پرورده
لیس نیت اعمال حج دان در رفت فحش و جماع
همچو اکاف است لیکن بر غدیر الان حر

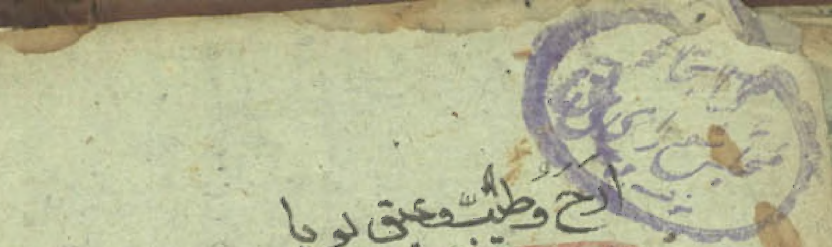

اح وطیب وعیق لویا

ابن مفرد بمعنی نرگس آبی

نعم وحشه جاریا وسلیح سلیح زاید

* بفتح جاریا یا لیا وضم او اقدام لک بمعنی

دعمده جانه دشت کنار بسیار

بفتح کاف

عجاست وعرجون سرین

ابن مفرد بمعنی تیر بزرگ

مثل وکفواست وشبه ونحتا

ناس وانس وانا ناس آدمیان

بچه ومادر آدم وحوا

مرکب از والدین طراد میباشد

مطحاشتر ولکن خر کوهان

تعلبان روبه وتعال بیا

بفتح فا وضم لام بمعنی بیا کسر

خوانکس ولکن عالی مراتب

کعوانغنا تمدح کاتب

فرو آیند دستم غنیمت دان

نسخه عبوا صحیح شد بتاریخ ۱۰۱۱